

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan jo mindes, at under den tidligere regering var der en kritik, jeg tror faktisk fra bl.a. den nuværende statsminister, hvor man hævdede, at den daværende statsminister havde uld i mund. Det var vist det udtryk, man yndede at anvende.

Jeg vil bare spørge statsministeren, om der ikke er en risiko for, at han kan blive ramt af den samme kritik. Når man lytter til udvekslingen af synspunkter mellem hr. Søren Søndergaard og statsministeren, synes jeg nemlig ikke, man kan høre et klart svar på det spørgsmål, hr. Søren Søndergaard har stillet.

Nu har jeg siddet og læst det meget omhyggeligt, og det lyder: Hvilke konkrete initiativer har regeringen taget på det seneste? Jeg vil bare spørge statsministeren, om hans svar skal forstås sådan, at man ikke har taget nogen; så kan man jo sige det, som det er. Det kan også være, man har sovet lidt i timen på det sidste, men så kan man jo gøre noget ved det. Så kan statsministeren bare bede udenrigsministeren om det, og så skal vi ikke trampe mere rundt i det. Jeg synes bare, statsministeren skulle give et svar på de spørgsmål, der er stillet.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes det er rigtig, rigtig godt at høre, at statsministeren er stolt over, at Danmark fik ros for sin indsats over for Tjetjenien, som jo ellers havde været glemt, og den ros vil vi gerne deltage i.

Men jeg vil godt i lighed med de to andre spørgere efterlyse, hvad man har gjort for, at Tjetjenien ikke bare igen skal synke ned i den glemsel, som jo rammer en del konflikter. Tjetjenien er vel en af de mere skandaløse glemelser, vi har set, så jeg håber meget, at statsministeren kan sige til os her og nu, hvad der gøres, for at EU ikke igen skal blive en glemmebog for Tjetjenienkonflikten, og at Danmark stadig er drivende kraft for, at den sag kan komme i fokus, også når vi ikke har formandskabet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg gerne slå fast, at det er dansk politik at stå sammen i EU-kredsen, når det gælder forholdet til Rusland, for vi kommer altså længst, når vi bevæger os i fællesskab. Det er det første.

Det andet er, at inden for rammerne af det presser vi hele tiden på fra dansk side for at holde

de Tjetjeniensspørgsmålet på dagsordenen, og det gjorde vi også meget markant under det danske formandskab. Men der er jo ingen grund til at skjule, at skiftende formandskaber har haft forskellige opfattelser af, hvordan den sag skulle håndteres. Jeg tror, at den måde, det danske formandskab håndterede sagen på, havde bred opbakning i bl.a. Europa-Parlamentet, og jeg er helt sikker på, at den også har bred opbakning her i Folketinget, også selv om andre formandskaber har valgt at håndtere sagen på en anden måde.

Det er vores opfattelse, at det er vigtigt at holde sagen på dagsordenen på alle topmøder mellem EU og Rusland, og jeg kan nævne, at fra Sankt Petersborg-topmødet i maj i år blev der faktisk udsendt en erklæring, som også omhandlede Tjetjenien og netop understregede vigtigheden af en politisk løsning samt overholdelse af menneskerettighederne. Denne erklæring blev altså udsendt i fællesskab af EU-landene og Rusland fra Sankt Petersborg-topmødet, og vi tror, det er vigtigt at holde den kritiske dialog i gang og få rejst spørgsmålet på hvert eneste topmøde.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, men med al respekt for det, der sker her, er det jo ikke bare et spørgsmål om, hvad der sker på nogle topmøder, og jeg vil sige, at erklæringen fra Sankt Petersborg er jo ikke ligefrem lysende præcis i sin kritik af den russiske fremfærd – i hvert fald ikke set i lyset af, hvad den fremfærd består i.

Hvis man ikke vil nøjes med, at der bare udtales et eller andet på et topmøde, må man spørge: Hvad sker der indimellem? Jeg synes, vi må høre konkret fra regeringen: Hvad er det, regeringen har gjort på det sidste? Hvad er det for nogle konkrete initiativer, man har taget?

Fra statsministerens side kunne man f.eks. have sendt et brev øjeblikkelig, og det kunne såmænd godt have været et åbent brev, for statsministeren har jo erfaring med at sende åbne breve. Han kunne have sendt et åbent brev til Berlusconi, hvor han kritiserede de fuldstændig skandaløse russiske overgreb i Tjetjenien og den lige så skandaløse opbakning af dem. Statsministeren kunne også have sendt et brev til Sakajev for at ønske tillykke med, at Sakajev nu var blevet rensset ved en britisk domstol, og ønske ham velkommen i Danmark, når han måtte have lyst til det, eller have gjort noget helt tredje.